

[Wilhelm.]

notere, og det skal jeg bestemt ikke forbigå. Den aldersmæssige diskriminering af homofile forhold er afskaffet. Nogle vil måske undre sig over, at jeg rubricerer det under kulturpolitikken, men det afspejler simpelt hen en bredere opfattelse af kulturpolitik end det, der berører det kgl. teater og nærmeste omegn. Her var altså et fremskridt at notere, men det er værd at bemærke, at initiativet heller ikke kom fra regeringen, det kom fra Bøssernes Befrielsesfront, og det blev formidlet af venstrefløjspartier, men det viste sig — og det er ikke uvæsentligt — at der kunne mønstres et flertal.

Ellers er det en ynke at se, hvad det er for en samfundsudvikling, der tilstræbes, bedømt ud fra den førte kulturpolitik i bredeste forstand. Anslaget mod filmfondens bestyrelse og dennes oven i købet lovfæstede suverænitet ved et simpelt prokuratorknæk med evangelisterne. Beslutningen om udradning af Christiania og hele dets væsen. Nedkuling af RUC som pædagogisk eksperimenterende center trods enhver dokumentation for efter omstændighederne fremragende resultater. Tilsidesættelse af filmindustriens lovsikrede dispositionsfrihed med det ene formål at slagte Workshoppen, en af de yderst få muligheder, almindelige mennesker har for at benytte massekommunikation. Stupid gentagelse af beslutninger om trafikale mammutprojekter på trods af den ændrede udvikling. Vedtagelse af indførelse af atomindustriens teknologi i Danmark med den udviklingstendens, en sådan beslutning repræsenterer i retning af et centralistisk, et bureaukratisk system, en stærk afhængighed af multinational monopolkapital og med de virkninger på det politisk-sociale miljø, det nødvendige sikkerheds- og kontrolsystem uundgåeligt vil have.

Fordelingspolitisk har vi været vidne til massiv kapitaloverførsel fra lønarbejdere til kapitalister gennem huslejeforhøjelser, gennem sociale forringelser, gennem lønstop og dyrtidsudhuling på den ene side og kapitaltilskud, passivitet over for ulovlige renteindtægter, skattelettelser ved lempelse af den såkaldte dobbeltbeskatning af aktieselskaber m. v. på den anden side. 8 eller 9 forslag har drejet sig om lempelse af den særlige indkomstskat. Særlig indkomst, hvilket

betyder arbejdsfri indkomst, har så sandelig haft dette folketings bevågenhed.

Jeg kunne fortsætte med socialpolitikken, skattepolitikken, erhvervspolitikken osv. mere detaljeret. Mønsteret ville stort set blive det samme, som jeg her har skitseret. Hr. Kurt Hansen vil senere i debatten supplere.

Regeringen har set det som sin opgave at administrere krisen, endelig ikke at provokere det borgerlige reaktionære flertal, men tværtimod at komme reaktionen i forkøbet, at give indrømmelser på forhånd, måske i håb om, at sådanne lunser til de glubende ville stille dem tilfreds. Denne taktik, eller hvad det nu er, har spillet totalt fallit. Reaktionen bliver kun mere glubsk af de socialdemokratiske appetitvækkere. Regeringen satte RUC under administration. Stillede det hetzmagerne tilfreds? Nej, det drev dem videre. RUC skulle slagtes helt, og det blev kun foreløbig undgået ved hjælp af en forfløjen konservativ, som ville gøre alt for at undgå valg foreløbig. Men RUC er ikke reddet, tværtimod, RUC er allerede næsten ødelagt. Og hvad mere er, reaktionen er ikke mættet. Kampagnen er allerede i gang mod Århus universitet, mod Sydjysk universitetscenter, mod Det nødvendige Seminarium osv.

Eller tag boligområdet. Regeringen solgte det meste af den ældre udlejningsmasse til ejerlejlighedsudstyknig. Reaktionen blev kun endnu mere glubsk af det: nu vil den også have udstykket den almennyttige sektor.

Den reaktionære bølge benyttes som alibi, som forklaring på, at socialdemokratiet selv fører reaktionær politik, som retfærdiggørelse af et elastisk tilbagetog på alle områder. Men det er gang på gang demonstreret, at befolkningen på trods af krisen, på trods af forvirringen, på trods af socialdemokratiets ideologiske snigmord på alle forsøg på at modvirke den borgerlige indoktrinering, på trods af den retfærdige harme over skatter og bureaukrati og centralisme og statsdirigering, ikke er nær så reaktionær som folketinget, hvis blot der får lov til at sive en smule reel oplysning ud.

Nogle eksempler. Her i tinget er der et næsten 90 pct.s flertal for at jævne Christiania. Det var der måske også i befolkningen